

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2017, čj. KUKHK-23736/DS/2017-3/VaD, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 6. 2019, čj. 32 A 8/2017-76,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 22. 6. 2017, čj. MUDK-ODP/52465-2017/jal 29623-2016/jal, kterým mu správní orgán I. stupně uložil pokutu 5 000 Kč za to, že nezajistil jako provozovatel vozidla, aby při jeho použití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Řidič, jehož totožnost není známa, totiž ve vozidle žalobce spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) zamítl shora označeným rozsudkem.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, v níž mimo jiné uvedl, že ji „doplní na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem“. Ke kasační stížnosti předložil plnou moc udělenou zástupci k zastupování v řízeních souvisejících s řízením vedeným u Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem pod „sp. zn. MUDK-ODP/42342-2017/jal 29623-2016“.

[4] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, čj. 8 As 216/2019-18, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím zástupce doručeno dne 24. 7. 2019.

[5] Poté, co Nejvyšší správní soud obdržel spis krajského soudu, zjistil, že v posuzované věci stěžovatele vydal Městský úřad Dvůr Králové nad Labem rozhodnutí s odlišným čj. MUDK-ODP/52465-2017/jal 29623-2016/jal, než jaké je uvedeno v předložené plné moci. Usnesením ze dne 14. 8. 2019, čj. 8 As 216/2019-26, proto stěžovatele prostřednictvím zástupce vyzval k doložení plné moci, která by zástupce opravňovala k zastupování v nyní vedeném řízení nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie v souladu s § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). K tomu mu stanovil lhůtu 2 týdnů a současně jej poučil, že nebude-li tento nedostatek podmínek řízení ve stanovené lhůtě odstraněn, kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím zástupce doručeno dne 16. 8. 2019.

[6] Stěžovatel však na žádnou z výše uvedených výzev ve stanovených lhůtách nereagoval, přičemž poslední den lhůty pro doplnění důvodů kasační stížnosti připadl na sobotu 24. 8. 2019, tudíž v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. skončila tato lhůta v pondělí 26. 8. 2019, a lhůta pro doložení plné moci skončila v pátek 30. 8. 2019.

[7] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[8] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

[9] Za situace, kdy je kasační stížnost podána zmocněncem jménem zmocnitele, je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.

pokračování

[10] Žalobce přes výzvu k odstranění nedostatku zastoupení nepředložil ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoložil, že by sám měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání žalobce – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Za situace, kdy zástupce podal kasační stížnost jménem žalobce, bylo jeho zákonnou povinností doložit oprávnění žalobce zastupovat. Pokud tuto povinnost ani přes výzvu nesplnil, je Nejvyšší správní soud oprávněn kasační stížnost odmítnout, aniž by byl povinen ke splnění této povinnosti znovu vyzývat i samotného žalobce (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS).

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

[12] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Vzhledem k tomu, že spolu s podáním kasační stížnosti byla na účet soudu složena částka 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[14] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. září 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu